

Publicist Jos van der Lans en zorgbestuurder Don Olthof studeerden cultuur- en godsdienstpsychologie in de jaren zeventig. Ze waren allebei actief in de linkse studentenbeweging. "Wat we tegenwoordig samen doen? Hetzelfde als vroeger: gewoon lullen."

TEKST: INGE MUTSAERS | FOTO: BERT BEELEN

Vrienden voor het leven

&

Op de woonboot van Don Olthof aan 't Meertje in Nijmegen wachten we op zijn vriend Jos van der Lans. Die heeft vertraging, zijn taxi staat vast op de Oranjesingel. Het is vrijdagmiddag, de herfstzon zakt langzaam onder de Waalbrug. De twee zestigers kennen elkaar van de studie cultuur- en godsdienstpsychologie en van politiek-cultureel centrum O42, vertelt Don. Jos was een van de oprichters van dat centrum, tijdens hun studie begin jaren zeventig. "In de studentenbeweging, en zeker ook binnen onze studie, hebben we leren debatteren. Of, beter gezegd, leren dénken."

Dat debatteren of, zoals ze het zelf noemen, 'lullen', doet het tweetal nog steeds. Soms tot ergernis van hun echtgenotes, vertelt Don. Hij was 32 jaar lang bestuurder van verslavingszorginstelling IrisZorg. Nu werkt hij twee dagen per week als programmavoorzitter Zinnige Zorg GGZ bij Zorginstituut Nederland. Dan gaat de bel. Don beent naar de voordeur. "Jos, we mogen niet zo lullen", verwelkomt hij zijn vriend. "We hebben nog maar een halfuur voor het interview."

Jos vertrok na zijn opleiding naar Amsterdam en werkte een tijd als journalist bij *de Volkskrant*. Ook schreef hij een reeks boeken. Over een waaier van onderwerpen: van gehandicaptenzorg en jeugdzorg tot een 'biografie' van het Anne Frank Huis.

Maar zijn eerste boek ging over verslavingszorg. "Don was een kritische meezeer. In veel van mijn artikelen komt een 'directeur zorg uit het oosten van het land' voor."

Praten, dat was en is de kern van hun vriendschap. Na de voorbereiding van de subfaculteitsraad – de medezeggenschapsraad van psychologie – gingen de studievrienden

steevast op vrijdagmiddag Duvels drinken in café Sint Anneke. "Dan gingen we ongelofelijk intellectueel ouwehoeren", zegt Don. "Meestal wisten we er de volgende dag niet veel meer van. Die Duveltjes komen hard aan." Jos lacht: "Don is niet voor niks in de verslavingszorg terechtgekomen."

De biertjes zijn in de loop der jaren vervangen door een goed glas wijn. Don schenkt twee glazen wit in. "Ik kan geen schatting maken hoeveel flessen wijn er in al die jaren doorheen zijn gegaan", zegt Jos. Don vult onmiddellijk aan: "Dat moet je minimaal in hectoliters uitdrukken."

De vrienden en hun gezinnen maken al decennia verre reizen samen. Al tijdens hun studie gingen ze jaarlijks skiën, een traditie die ze jaren terug weer hebben opgepakt. Don: "Wat we dan doen? Praten en klaverjassen. En skiën natuurlijk, maar dat wordt steeds meer wandelen."

Dat 'lullen' gaat intussen vaak wel ergens over. Tijdens het interview raken ze al snel verwickeld in een inhoudelijk gesprek en vliegen termen als "recentralisatie van de jeugdzorg" over tafel. De publicist verheft zijn stem: "De overheid kan wel meer geld geven aan jeugdzorginstellingen, maar er is niemand om het werk te doen." "Precies", valt Don hem direct bij, "eerst moet de aantrekkelijkheid van de sector omhoog."

Diezelfde bevoegenheid en brede interesse had het tweetal al jong. Jos: "We zijn altijd heel actief geweest naast de studie: voorzitter van de psychologenbond, lid van de subfaculteitsraad en actief binnen O42. Daar hebben we meer van geleerd dan van de studie." ■

Uw Radboud-vriendschap
ook in deze rubriek?
Mail naar de redactie:
info@alumni.ru.nl

*'Als student hebben
we leren debatteren.
Of, beter gezegd,
leren d nken'*

DON OLTHOF (62) *LINKS*
STUDEERDE CULTUUR- EN
GODSDIENSTPSYCHOLOGIE
TUSSEN 1975 EN 1983.
WOONT IN NIJMEGEN.
GETROUWD, TWEE KINDEREN.
WAS 32 JAAR BESTUURDER BIJ
VERSLAVINGSZORGINSTELLING
IRISZORG. **NU WERKT** HIJ ALS
PROGRAMMAVOORZITTER
ZINNIGE ZORG GGZ BIJ
ZORGINSTITUUT NEDERLAND.

JOS VAN DER LANS (65) *RECHTS*
STUDEERDE CULTUUR- EN
GODSDIENSTPSYCHOLOGIE
TUSSEN 1973 EN 1981.
WOONT IN AMSTERDAM.
SAMENWONEND, TWEE KINDE-
REN EN TWEE PLEEGKINDEREN.
WERKT ALS PUBLICIST EN GEEFT
LEZINGEN.